

### III. 26 Lílá utěšuje svého syna, který truchlí po rodičích.

**VASIŠTHA pokračoval:** Ó Rámo, bohyně s královnou vešly do domu světce. Celá rodina byla ve velkém smutku a v důsledku jejich truchlení působil dům skličujícím dojmem. Protože Lílá cvičením *jógy* čistého poznání dosáhla schopnosti okamžitě materializovat své myšlenky, přála si, aby ona i Sarasvatí vypadaly před příbuznými jako obyčejné ženy. Tak se i stalo, avšak z obou žen vycházela nadpozemská záře, která v domě naráz rozptýlila veškerou chmurnou atmosféru.

Nejstarší syn zemřelého světce je přivítal, a protože je považoval za lesní bohyně, řekl jim: „Ó bohyně, jistě jste sem přišly, abyste ulevily našemu smutku. Neboť je přirozeností božských bytostí, že utěšují druhé v jejich trápení.“

Obě ženy mladého muže oslovily: „Řekni nám, jaká je příčina smutku, který, jak se zdá, postihl všechny zde přítomné.“

Syn světce odvětil: „Ó bohyně, zde v tomto domě žil zbožný muž se svou oddanou ženou a oba vedli ušlechtilý život. Nedávno opustili své děti, dům i dobytek a vystoupili na nebe. Bez nich se nám svět jeví prázdným. Pohledte, i ptáci naříkají, bozi smutkem roní slzy deště a stromy roní každé ráno slzy rosy. Moji rodiče opustili tento svět a jistě odešli do světa nesmrtelných.“

Když to Lílá uslyšela, položila ruku na hlavu muže a jeho trápení okamžitě ustalo. Jakmile to ostatní uviděli, byli i oni ihned zbaveni svého smutku.

**RÁMA se zeptal:** Ó svatý muži, proč se Lílá svému synovi nezjevila jako jeho skutečná matka?

**VASIŠTHA odvětil:** Ten, kdo pochopil neskutečnost hmotných věcí, vidí všude jen jediné nerozdělené Vědomí. Snící člověk nevidí svět, v němž se nachází, a člověk v hlubokém kómatu vidí zcela jiné světy. Lílá pochopila Pravdu. Co znamená syn, přítel či manžel pro toho, kdo pochopil, že Já, *Brahman* a vůbec všechno je jen jediné neomezené Vědomí? I to, že Lílá položila ruku na mladíkovu hlavu, bylo spontánní vyjádření milosti *Brahman*.